

Artikel in Eindhovens Dagblad, door TON LOOTS

'Ik wil dat mensen zichzelf leren helpen'

Vrijdag 6 mei 2005 - Harry Wijnhoven, 'al vier jaar 39', was succesvol ondernemer. Zijn eerste miljoen had hij vóór zijn dertigste binnen. Nu heeft hij een 'geluksfabriek' met de naam W-cair bv. Daarin begeleidt hij mensen als personal coach. Zijn klanten zoekt hij in de top 1000 van Quote. Hij heeft werk genoeg. Op het VWO (v. Maerlant) wist hij al wat hij wilde. Vóór zijn dertigste miljonair zijn en een dikke BMW. Tijdens een beroepskeuze test wist hij maar niet wat hij wilde gaan doen. Alleen wat hij wilde bereiken. Rijkdom.

Harry Wijnhoven bij de boksbal die cliënten kunnen gebruiken om agressie kwijt te raken.
(Foto René Manders)

Iedereen heeft volgens Wijnhoven van die 'defining moments' in het leven. Hijzelf herinnert zich dat moment nog haarscherp. Na het VWO ging hij economie studeren in Tilburg. Na een jaar realiseerde hij zich dat zijn studiebeurs terugbetaald moest worden. Dat idee stond hem niet zo aan en hij besloot te solliciteren als leraar economie. Hij kreeg 20 uur op het Eckart college.

"21 was ik. Ik had een jongen in de klas die ook Wijnhoven heette en enkele maanden ouder was dan ik. Hij moest wel meneer tegen mij zeggen. De leerlingen waren dus van mijn leeftijd, maar ik had het antwoordenboek."

Een anekdote uit die begintijd wordt met humor verteld. „Ik werd regelmatig gecontroleerd. Op een bepaald moment moest ik aan een Havo 5 klas een probleem uitleggen wat ik zelf niet snapte. Op het VWO had ik dat niet gehad. Ik besloot het uit te laten leggen door twee leerlingen die erg goed waren. Ik ging zelf in de klas zitten. Op dat moment kwam de conrector binnenlopen. Ik dacht geen beste beurt te maken. Achteraf bleek de man enthousiast, over mijn originele manier van lesgeven.“

De conrector had ook automatisering in zijn portefeuille. Er moesten computers komen, type Commodore 64. De man had offertes aangevraagd, maar zag het helemaal niet zitten. Hij had geen verstand van computers en wilde dat eigenlijk ook zo houden. We schrijven 1983.

"Ik zei weet je wat, ik koop ze voor je, installeer ze ook en zorg dat je de goedkoopste hebt. Ik kreeg de map en kon aan de slag. Zo is mijn it-bedrijf Phaser ontstaan. Andere scholen hoorden het ook. Op een bepaald moment leverden we aan onderwijsinstellingen in het hele land en hadden we 40 man in dienst. Ik ben er altijd bij blijven lesgeven. 13 jaar lang. Op het laatst had ik nog maar één klas. Maar het was niet meer te combineren en ik ben me fulltime aan de zaak gaan wijden."

"Op mijn 30e had ik mijn eerste miljoen. Wat nu verder, dacht ik. Op naar het tweede. Toen was ik 34 en nam ik me voor om het bedrijf voor mijn veertigste te verkopen. 1 januari 2001 heb ik het verkocht aan Paradigit. Daar werd ik algemeen directeur samen met Arjan de Koning en zijn vriendin Noortje. Met z'n drieën runden we de zaak waarbij Arjan meer de ondernemer was en de strategie uitzette. Ik lette meer op de mensen en organiseerde P & O."

"Ik heb het er uitstekend naar mijn zin gehad en veel geleerd. Toch dacht ik na drie jaar is dit, nou wat ik wil? Vervolgens besloot ik uit de it te stappen. Ik mis het nog steeds, hoewel ik het nu ook goed naar mijn zin heb. Ik mis het aansturen van mensen, het beste eruit halen. Maar ook de status. Ik heb geen visitekaartje meer met algemeen directeur erop. En het sparren met Arjan. Hij is een super intelligent mens. Ik ben meer een mens van

de rechter hersenhelft, de emoties. Die botsingen waren confronterend maar mooi. Als je geen ruzie kunt maken, staat je zaak stil. Dat vonden wij allebei.“

“Enfin. Ik heb korte tijd niks gedaan en ben toen begonnen met mijn 'geluksfabriek'. Ik wilde de gouden boeddha in iedereen boven halen. Mensen helpen. Maar hoe? Coaches zijn er genoeg. Alleen door je te onderscheiden van anderen, kun iets bereiken. Wie kan ik het beste helpen met mijn eigen achtergrond? Waar heb ik verstand van? Zo ben ik uitgekomen bij DGA's en hun partners en kinderen. Die betrek ik er ook bij. Dat was er nog niet. Mensen mogen van mij stinkend rijk zijn, maar ik wil dat ze genieten van wat ze hebben.“

“Ik onderscheid me ook door te werken op no cure no pay-basis. Als men na een aantal sessies vindt dat het niets heeft geholpen, betalen ze ook niets. Dat is maar 1 keer voorgekomen. Het is waar dat ik dat makkelijk kan doen omdat ik geld genoeg heb. Echt waar, als ik dat niet had zou ik ook zo werken. Het houdt mij ook scherp. Ik wil het beste voor de mensen.“

PMA

“Ik bereik dat door de PMA-therapie toe te passen. Dat staat voor Progressive Mental Alignment. Ik heb daar een opleiding voor gevolgd. Er zijn nog maar 10 anderen in Nederland omdat het een tamelijk recente ontwikkeling is.“

Het principe van PMA is gebaseerd op de werking van het menselijk brein. Onze gewoontes en overtuigingen vinden hun oorsprong in het onderbewustzijn. Daar ligt al het vergelijkingsmateriaal opgeslagen. Daar zijn we ons dus niet van bewust. Toch wordt meer dan 80% van ons gedrag erdoor beïnvloed. Ons brein is een supercomputer waarop alle beeldjes zijn opgeslagen. Niet ieder beeldje is echter gelabeld. Door gesprekstechnieken gaat de PMA-therapeut op zoek naar het label.

“Ik ben geen psycholoog. Het is een puur fysiologisch proces. De informatie zit wel in je hersens, maar je eigen computer kan die niet vinden zonder label. Ik maak een nieuw labeltje door de hersens het werk te laten doen. Je moet gewoon beschrijven wat je ziet. Door gericht vragen kom je vanzelf bij het ongelabelde plaatje. Aan onze handelingen ligt een ervaring uit het verleden ten grondslag.“

“Ik geef een voorbeeld. Bij mij kwam een vrouw die geen einde kon maken aan vergaderingen. Dat kabbelde maar door. Ze was er op aangesproken maar het hielp niet. Wat bleek. Ze zag zichzelf uiteindelijk terug als kind in de keuken na de echtscheiding van haar ouders. Moeder gebruikte haar als volwassen uitlaatklep voor haar problemen. Ze bleef maar zeuren tegen haar kind. Toen het kind dat afkapte en liever buiten wilde spelen werd moeder vreselijk boos. Dat bleek de oorzaak van haar huidige problemen.“

Wijnhoven kan PMA overal op toepassen. Ook op groepsprocessen. Waarom functioneert een team niet is een vraag die hij ook wel eens moet beantwoorden. Het is duidelijk dat PMA-therapie een-op-een gebeurt. Dat kun je niet in een groepsproces. De herinneringen zijn immers individueel.

“Ik zoek niet naar de grote mond in een team. Ik zoek naar waarom jij je er aan ergert. Het werkt altijd niet omdat ik zo goed ben, maar omdat jouw hersens zo goed zijn. Die gaan altijd op zoek naar de beste plaatjes. Mensen willen altijd weg van de pijn. Ik dwing je ernaar toe te gaan. Heb je het ervaren, dan ben je ervan af.“

“Ik ben gelukkig in mijn geluksfabriek. In mijn zijn zit het om anderen te leren zichzelf te helpen. Je kunt alleen maar jezelf helpen. Als ik relaties zie opbloeien na mijn tussenkomst, ben ik gelukkig. Ik heb werk genoeg. Mijn doel is het om PMA landelijke bekendheid te geven. Er moet een netwerk komen.“